

Θεματική Ενότητα: Διδακτική Θεωρία - Παιδαγωγικά Προφορικές & Αναρτημένες Ανακοινώσεις 17^{ου} Διεθνές Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού

Section: Teaching Theory - Pedagogy Oral & Poster Presentations of the 17th International Congress of Physical Education & Sport

Προφορικές - Oral

3848

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΣΙΑΚΩΝ ΔΥΣΚΟΛΙΩΝ

Βενετσάνου Φ., Καμπάς Α.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

venetsan@cs-net.gr

PHYSICAL EDUCATOR'S ROLE IN THE IDENTIFICATION AND CONFRONTATION OF LEARNING DIFFICULTIES

F. Venetsanou, A. Kampas

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Οι Μαθησιακές Δυσκολίες (ΜΔ) απασχολούν ένα σημαντικό ποσοστό μαθητών, γονιών και εκπαιδευτικών, αποτελώντας πλέον ένα από τα σοβαρά κοινωνικά προβλήματα. Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η διερεύνηση του ρόλου που μπορεί να διαδραματίσει ο εκπαιδευτικός Φυσικής Αγωγής (ΦΑ) στην ανίχνευση και αντιμετώπιση των ΜΔ. Για το σκοπό αυτό, πραγματοποιήθηκε ανασκόπηση των σχετικών ερευνών, η οποία και οδήγησε στα παρακάτω ευρήματα: Ο βαθμός συν-νοσηρότητας μεταξύ των αναπτυξιακών διαταραχών είναι υψηλός. Ως εκ τούτου, οι ΜΔ συνυπάρχουν συχνά με διαταραχές κινητικής συναρμογής. Τα παιδιά με ΜΔ παρουσιάζουν μεγάλη μεταβλητότητα στην απόδοσή τους και χειρότερη «κινητική εικόνα» από τα συνομήλικά τους του τυπικού πληθυσμού. Λαμβάνοντας υπόψη τον κυρίαρχο ρόλο της κίνησης στη ζωή των παιδιών, ιδιαίτερα κατά την προσχολική και πρώτη σχολική ηλικία, η σημαντικότητα της κινητικής συμπεριφοράς των παιδιών για την ανίχνευση πιθανών ΜΔ είναι προφανής. Οι πληροφορίες για την κινητική απόδοση των παιδιών που μπορεί να συγκεντρώσει ο εκπαιδευτικός ΦΑ, σε συνδυασμό με την εικόνα που έχει αποκομίσει ο δάσκαλος της τάξης, θα συμβάλουν στη σκιαγράφηση του αναπτυξιακού επιπέδου κάθε μαθητή και θα ορίσουν την αναγκαιότητα (ή μη) περαιτέρω αξιολόγησής του, από ειδικούς επιστήμονες. Επίσης, σημαντική μπορεί να είναι η συμβολή του εκπαιδευτικού ΦΑ στην αντιμετώπιση των ΜΔ. Η εφαρμογή ενός προγράμματος «ψυχοκινητικής ενισχυτικής διδασκαλίας» στη βάση των ατομικών ικανοτήτων και αναγκών κάθε παιδιού (εξατομίκευση), θα βοηθήσει τους μαθητές με ΜΔ στην κατάκτηση πολλών εννοιών. Συγχρόνως δε, θα ενισχύσει την αυτοεικόνα και την αυτοεκτίμησή τους, γεγονός ιδιαίτερα σημαντικό για την αποφυγή των συναισθηματικών προβλημάτων που επισύρουν οι αναπτυξιακές διαταραχές. Συνοψίζοντας, ο ρόλος της κίνησης τόσο κατά την ανίχνευση όσο και κατά την αντιμετώπιση των ΜΔ δεν πρέπει να υποτιμάται. Ιδιαίτερα στις μικρές ηλικίες, η κινητική συμπεριφορά του παιδιού δίνει πολλές πληροφορίες για τους υπόλοιπους τομείς της προσωπικότητας, ενώ οι κινητικές εμπειρίες μπορούν να αποτελέσουν ένα σπουδαίο εκπαιδευτικό εργαλείο.

Λέξεις κλειδιά: μαθησιακές δυσκολίες, κινητική απόδοση, ψυχοκινητική αγωγή

3899

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΣΥΝΥΠΑΡΞΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ-ΔΥΣΛΕΞΙΑ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Τζίβα-Κωσταλά Β., Γίτσας Κ., Κουρτέσης Θ., Δέρρη Β., Αντωνίου Π.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

ΑΤΕΙ Θεσσαλονίκης, Τμήμα Φυσικοθεραπείας,

vilycostalas@yahoo.com

CO-EXISTENCE OF DEVELOPMENTAL COORDINATION DISORDER AND SPECIFIC LEARNING DISABILITIES-DYSLEXIA IN ELEMENTARY SCHOOL CHILDREN

V. Tziva-Kostala, K. Gitsas, Th. Kourtessis, V. Derri, P. Antoniou

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

TEI of Thessaloniki, Department of Physiotherapy

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η διερεύνηση της συνύπαρξης της Αναπτυξιακής Διαταραχής του Συντονισμού (Α.Δ.Σ.) και της Δυσλεξίας, σε μαθητές-τριες του Δημοτικού σχολείου που παρακολουθούν παρεμβατικά προγράμματα στα τμήματα ένταξης για την Δυσλεξία. Στην έρευνα συμμετείχαν 122 αγόρια (n=68) και κορίτσια (n=54) ηλικίας από 108 μηνών έως 143 μηνών. Εξήντα ένα παιδιά (34 αγόρια και 27 κορίτσια) με Δυσλεξία αποτέλεσαν την πειραματική ομάδα. Τα υπόλοιπα εξήντα ένα παιδιά ίδιου φύλου χωρίς Δυσλεξία αποτέλεσαν την ομάδα ελέγχου. Για τη κινητική αξιολόγηση των παιδιών χρησιμοποιήθηκε η δέσμη κινητικής αξιολόγησης «Movement Assessment Battery for Children» (MABC, Henderson & Sugden, 1992), που έχει δημιουργηθεί για να ανιχνεύει κινητικές δυσκολίες και αξιολογεί τρεις κινητικούς τομείς: λεπτή επιδεξιότητα χεριών, δεξιότητες μπάλας και ισορροπία σε στάση και σε κίνηση. Σαράντα επτά παιδιά με Δυσλεξία (77%) επέδειξαν κινητική επίδοση που αντιστοιχούσε χαμηλότερα από την 5η ποσοστιαία θέση για την ηλικία τους, κάτι που σύμφωνα με τις Νόρμες του MABC υποδηλώνει σοβαρή Α.Δ.Σ. Στην ομάδα ελέγχου μόνο δύο παιδιά (3.3%), βρέθηκαν στις αντίστοιχες θέσεις, ποσοστό πολύ μικρότερο σε σχέση με την πειραματική ομάδα. Επιπλέον, η στατιστική ανάλυση ανέδειξε σημαντικές διαφορές ανάμεσα στις δύο ομάδες όσον αφορά τους τρεις κινητικούς τομείς της δέσμης αλλά και τη γενική κινητική απόδοση. Η συγκεκριμένη έρευνα συμβαδίζει με τη διεθνή βιβλιογραφία που υποστηρίζει τα υψηλά ποσοστά συνύπαρξης της Α.Δ.Σ. και Δυσλεξίας. Επιπλέον, τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας αναδεικνύουν την αναγκαιότητα της λεπτομερούς κινητικής αξιολόγησης, έτσι ώστε να μπορούν να σχεδιαστούν κατάλληλα προγράμματα παρέμβασης που να καλύπτουν όλους τους τομείς ανάπτυξης των παιδιών με Δυσλεξία.

Λέξεις κλειδιά: κινητική αξιολόγηση, αναπτυξιακή διαταραχή του συντονισμού, δυσλεξία

3960

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΜΕΣΩ ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ Ε' ΚΑΙ ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ, ΗΜΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Παπαδέλης Ι., Τσαπακίδου Α., Κολονέλλου Κ.

Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, Παιδαγωγική Σχολή Φλώρινας (Τμήμα Νηπιαγωγών)

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Τμήμα Αγγλικής Φιλολογίας

elionpap@yahoo.gr

ASSESSMENT OF THE CONCEPT OF PHYSICAL EDUCATION BY MEANS OF CROSS CURRICULAR THEMES FOR STUDENTS OF 5TH AND 6TH GRADES IN URBAN AND METROPOLITAN SCHOOLS.

I. Papadelis, A. Tsapakidou, C. Colonellou

University of West Macedonia, Pedagogical Faculty of Florina (Kindergatner's Department)

Aristotle's University of Thessaloniki, Department English Philology

Το Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Σπουδών και τα σχετικά Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών εδώ και τέσσερα χρόνια αποτελούν τη σύγχρονη εκπαιδευτική πραγματικότητα. Σκοπός της εργασίας μας ήταν να διαπιστωθεί κατά πόσο η απόκτηση, διαχείριση και αξιοποίηση της νέας γνώσης μέσω των Διαθεματικών Προγραμμάτων έχει μεταφερθεί στη Φυσική Αγωγή του Δημοτικού σχολείου, επίσης να διαπιστωθεί η σχέση μεταξύ του είδους σχολικής μονάδας, του φύλου και της ηλικίας στην εκμάθηση εννοιών της Φυσικής Αγωγής μέσω Διαθεματικών προσεγγίσεων. Με δειγματοληψία κατά ομάδες 56 μαθητές και 58 μαθήτριες της πέμπτης και έκτης δημοτικού τριών διαφορετικών σχολικών μονάδων (αγροτικού, ημιαστικού και αστικού δημοτικού σχολείου), απάντησαν σε δύο γνωστικά τεστ: το τεστ αξιολόγησης εννοιών φυσικής αγωγής που περιείχε ερωτήσεις κινητικής μάθησης, δεξιοτήτων μετακίνησης, χειρισμού και αθλοπαιδιών και το τεστ αξιολόγησης εννοιών φυσικής αγωγής μέσω διαθεματικών προσεγγίσεων. Το στατιστικό μοντέλο που χρησιμοποιήθηκε ήταν Πολυμεταβλητή Ανάλυση Διακύμανσης (MANOVA) και έλεγχος t : σύγκρισης δύο δειγμάτων συσχετισμένων/ σχετικών τιμών. Από τα αποτελέσματα διαπιστώθηκε ότι υπάρχει σημαντική διαφορά μεταξύ των επιδόσεων των μαθητών στο γνωστικό τεστ αξιολόγησης εννοιών φυσικής αγωγής και του γνωστικού τεστ αξιολόγησης εννοιών φυσικής αγωγής μέσω διαθεματικών προσεγγίσεων $p < 0,05$. Φαίνεται ότι δεν έχει γίνει αρκετά κατανοητή η Διαθεματική προσέγγιση στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής. Πιστεύεται ότι θα ήταν χρήσιμο να υπάρξει πιο συστηματική και στοχευόμενη εκπαίδευση σε θέματα Φυσικής Αγωγής με Διαθεματική προσέγγιση.

Λέξεις κλειδιά: διαθεματική προσέγγιση, κινητική μάθηση, δεξιότητες μετακίνησης, χειρισμών

4459

ΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙΜΙΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Λιούμπη Π., Γεωργιάδης Κ., Μουντάκης Κ.

Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τμήμα Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού

elioumpi@otenet.gr

FAIRPLAY ATTITUDES AND ORINIONS OF GREEK SCHOOLCHILDREN

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

P. Lioumpi, K. Georgiadis, K. Mountakis
University of Peloponnese, Department of Sport Management

Σκοπός της παρούσης έρευνας ήταν: α) να αξιολογήσει τις στάσεις και τις απόψεις Ελλήνων μαθητών/τριών σε σχέση με το τίμιο παιχνίδι, β) να διαπιστώσει αν υπάρχουν διαφορές στις στάσεις και τις απόψεις ως προς το τίμιο παιχνίδι μεταξύ αγοριών και κοριτσιών. Στην έρευνα συμμετείχαν μαθητές/τριες από την Ελλάδα με μέσο όρο ηλικίας 11,7 ετών. Ως όργανο αξιολόγησης χρησιμοποιήθηκε το Ολυμπιακό ερωτηματολόγιο των Telama, Naul, Nurpponen, Rychtecky & Vuolle (2002) το οποίο μεταφράστηκε στα ελληνικά. Στην έρευνα έλαβαν μέρος 165 μαθητές ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, 84 αγόρια και 81 κορίτσια. Όσον αφορά τον πρώτο ερώτημα της έρευνας διαπιστώθηκε πως ένα πολύ υψηλό ποσοστό μαθητών/τριών θεωρεί ότι μπορεί κάποιος να κερδίσει αν παίξει τίμια (96,3%), χωρίς να χρειάζεται να πάρει αναβολικά (93%) και ότι το τίμιο παιχνίδι αφορά όλα τα επίπεδα του αθλητισμού (95,3%). Πολλοί είναι εκείνοι που διαφώνησαν απόλυτα ή απλά διαφώνησαν ότι στον αθλητισμό είναι αποδεκτό να προσπαθήσει κάποιος να παραβεί τους κανόνες (88,9%) καθώς επίσης και στην άποψη ότι είναι αδύνατον να τα πας καλά στα αθλήματα αν παίζεις τίμια. (85,3%). Και ενώ πολλοί διαφώνησαν απόλυτα ή απλά διαφώνησαν ότι εάν ο αντίπαλος σου παίζει αθέμιτα, είναι αποδεκτό να τον πληρώσεις με το ίδιο νόμισμα (85%). Αρκετά λιγότεροι ήταν εκείνοι που διαφώνησαν απόλυτα ή απλά διαφώνησαν πως δεν μπορεί να αποτραπεί ο τραυματισμός του αντιπάλου σε μερικά αθλήματα (53,7%) και ότι στον αθλητισμό δεν πειράζει να είσαι και λίγο εγωιστής (63,6%). Υψηλό αλλά όχι ικανοποιητικό ποσοστό μαθητών/τριών διαφωνεί απόλυτα ή απλά διαφωνεί με την άποψη ότι η βία είναι βασικός παράγοντας σε κάποια αθλήματα (62,4%) και ότι οι κανόνες που προωθούν βία πρέπει να απαγορεύονται παντελώς στον αθλητισμό (74,9%). Όσον αφορά το δεύτερο ερώτημα της έρευνας στον έλεγχο επιρροής του φύλου διαπιστώθηκε ότι δεν υπήρχε στατιστικά σημαντική διαφορά στις απαντήσεις μεταξύ αγοριών και κοριτσιών. Συμπερασματικά θα λέγαμε πως οι στάσεις και οι απόψεις των μαθητών/τριών ως προς το τίμιο παιχνίδι είναι αρκετά ικανοποιητικές αλλά διαπιστώνουμε πως υπάρχει ένας αξιοπρόσεκτος αριθμός μαθητών που επιτρέπει την αθέμιτη συμπεριφορά ως προς τον αντίπαλο και θεωρεί ότι η βία στον αθλητισμό είναι αναπόφευκτος παράγοντας.

Λέξεις κλειδιά: τίμιο παιχνίδι, αθλητική βία, στάσεις

4496

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ, ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΕΞΑΣΚΗΣΗΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Κωνσταντινίδης Π.

Πανεπιστήμιο Φρέντερικ, Σχολή Επιστημών της Αγωγής, Τμήμα Νηπιαγωγών
panosc22@hotmail.com

RELATIONSHIPS AMONG TASKS, TIME AND STUDENT PRACTICE IN ELEMENTARY PHYSICAL EDUCATION

P. Constantinides

Frederick University, School of Education, Department of Pre-primary Education

The purpose of the study was to examine teacher management behaviours and the impact of these behaviours on the amount of appropriate practice students receive, in elementary school physical education. Ten third grade physical education teachers and their students participated in this study. Each teacher taught two successive skill-related lessons of his/her choice that were at least 30 minutes in length. Nine randomly selected students were identified in each class. Videotaped instruction was coded for teacher and class variables and the amount of individual student practice. Using a coding instrument designed by Silverman, Subramaniam and Woods (1998) as a guide, duration and event recording instruments for both teacher and student behaviours were developed. Three levels of process data were collected (a) teacher behaviours related to management and instruction, (b) task structure and presentation and (c) student practice. Descriptive data analysis was conducted for both student and teacher behaviour. Pearson product-moment correlation coefficients were calculated, which were followed by a series of multivariate analyses of variance (MANOVA) and analyses of variance (ANOVA). Overall, teachers in this study were efficient managers of their time and their students. As a result, students in this study received high levels of appropriate practice. In addition, a positive relationship was found between the number of tasks and the amount of appropriate practice students received. Time spent in games was related to inappropriate practice. Teacher use of initiation was positively related to the amounts of appropriate and total trials. In addition, when teachers use large groups for practice, students had more inappropriate trials than when individual or reciprocal strategies were employed. Management and class structure in physical education are challenging and complex issues. Understanding the importance of organizational planning, time management and task design is critical in order for effective teaching and student learning to occur in physical education classes. When teachers provide students with quality instruction, a variety of tasks, individualized practice and task modifications, students achieve more. These factors combined with teachers who are actively involved in the learning process result in more valuable learning opportunities for students to develop skills.

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

Λέξεις κλειδιά: physical education, teacher behaviour, student practice

4767

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΕΚΤΙΜΗΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΕΥΟΣΜΟΥ

Κέλλης Η., Νικοπούλου Μ., Βερναδάκης Ν., Αλμπανίδης Ε.

6ο Δημοτικό Σχολείο Χαλανδρίου

Διαπολιτισμικό Γ/σιο Ευόσμου,

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, ΤΕΦΑΑ

orkellis@yahoo.com

THE EFFECT OF PHYSICAL EDUCATION PROGRAMME ON STUDENTS' SELF ESTEEM AT MULTICULTURAL HIGH SCHOOL OF EVOSMOS

I. Kellis, M. Nikopoulou, N. Vernadakis, E. Almpnidis

6th Elementary School of Halandri

Multicultural High School of Evosmos

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Οι μαθητές/τριες που φοιτούν σε διαπολιτισμικά σχολεία και όχι μόνο, λόγω της πολιτισμικής ετερότητάς τους συχνά εκδηλώνουν δυσκολίες προσαρμογής στο σχολικό περιβάλλον. Μεταξύ των παραγόντων που επηρεάζουν την προσαρμογή αυτών των μαθητών/τριών εκτός από το σχολικό περιβάλλον και τη φιλοσοφία που το διακατέχει είναι και η αντίληψη – άποψη που διαμορφώνουν οι Έλληνες και οι αλλοδαποί μαθητές/τριες για τους εαυτούς τους (αυτοαντίληψη/self-perception) αλλά και η συναισθηματική τους κατάσταση, το αν δηλαδή έχουν αναπτύξει μια ικανοποιητική σχέση με τον εαυτό τους, το οποίο δηλώνεται με το βαθμό αυτοεκτίμησής τους (self-esteem). Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η αξιολόγηση της επίδρασης του μαθήματος της Φ.Α. στην αυτοεκτίμηση Ελλήνων και αλλοδαπών μαθητών/τριών στο Διαπολιτισμικό Γυμνάσιο Ευόσμου. Στην έρευνα συμμετείχαν 31 Έλληνες και 18 αλλοδαποί μαθητές/τριες της Β΄ τάξης οι οποίοι στο πλαίσιο του μαθήματος της φυσικής αγωγής συμπλήρωσαν στην αρχή και στο τέλος του πρώτου τριμήνου σπουδών το ερωτηματολόγιο ΠΑΤΕΜ ΙΙΙ (Πως Αντιλαμβάνομαι Τον Εαυτό Μου ΙΙΙ), για την αξιολόγηση της αυτοαντίληψης και αυτοεκτίμησης μαθητών/τριών γυμνασίου (Μακρή- Μπότσαρη, 2001). Ανάλυση διακύμανσης διπλής κατεύθυνσης με επαναλαμβανόμενες μετρήσεις στον τελευταίο παράγοντα χρησιμοποιήθηκε για να προσδιοριστεί η επίδραση της εθνικότητας (Έλληνας/ίδα, αλλοδαπός/ή) και των μετρήσεων (αρχική, τελική) στις επιδόσεις της αυτοεκτίμησης. Το επίπεδο σημαντικότητας για όλες τις μετρήσεις ορίσθηκε στο ($p < .05$). Σύμφωνα με τα αποτελέσματα δεν υπήρξε σημαντική βελτίωση στις επιδόσεις της αυτοεκτίμησης για τους Έλληνες και αλλοδαπούς μαθητές/τριες μεταξύ αρχικής και τελικής μέτρησης ενώ και η εξέλιξη των μέσων όρων τόσο των Ελλήνων όσο και των αλλοδαπών μαθητών στις αντίστοιχες μετρήσεις ήταν ίδια. Με βάση τα ευρήματα της έρευνας φαίνεται ότι το μάθημα της Φ.Α. όπως αυτό προτείνεται από το αναλυτικό πρόγραμμα δεν επιδρά στη βελτίωση της αυτοεκτίμησης των μαθητών/τριών.

Λέξεις κλειδιά: αυτοεκτίμηση, πρόγραμμα Φυσικής Αγωγής, συμπεριφορά μαθητών/τριών

4787

Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΙΣ ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΦΥΛΟ

Πανταζή Δ., Μουντάκης Κ., Βρεκού Β.

Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τμήμα Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού,

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

pantaziti@panafonet.gr

THE NEED FOR IN – SERVICE TRAINING OF THE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS IN THE CONTENT OF THE CURRICULUM OF PHYSICAL EDUCATION IN RELATION TO SEX

D. Pantazi, C. Mountakis, V. Vrekou

University of Peloponnese, Department of Sports Management

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι να ιεραρχηθούν οι θεματικές ενότητες του περιεχομένου της Φυσικής Αγωγής του Γυμνασίου που επιθυμούν οι καθηγητές Φυσικής Αγωγής να επιμορφωθούν περισσότερο, σε σχέση με το φύλο. Στην έρευνα έλαβαν μέρος 67 καθηγητές Φυσικής Αγωγής (46 άντρες και 21 γυναίκες) από όλες τις περιφέρειες της ελληνικής επικράτειας. Οι ηλικιακές ομάδες που συμμετείχαν ήταν <30 ετών (3%), 30-40 ετών (28,4%), 41-50 ετών (53,7%), 51-60 ετών (14,9%). Για την επιλογή του δείγματος χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της στρωσιγενούς δειγματοληψίας. Οι καθηγητές Φυσικής Αγωγής, απάντησαν σε ειδικά διαμορφωμένο ερωτηματολόγιο ανοικτού και κλειστού τύπου (open and closed form). Τα ερωτηματολόγια διανεμήθηκαν με τη

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

μέθοδο της ταχυδρόμησης και ήταν ανώνυμα. Για την ανάλυση των αποτελεσμάτων χρησιμοποιήθηκε η περιγραφική στατιστική. Αποτελέσματα: Στις καθηγήτριες Φυσικής Αγωγής πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην επιμόρφωση: α) στο ποδόσφαιρο (50,7%), β) σε όλες τις θεματικές ενότητες (13,4%), γ) στη χειροσφαίριση (6%), δ) στον κλασικό αθλητισμό και συγκεκριμένα στα άλματα (3%), ε) στην καλαθοσφαίριση (1,5%), στ) δεν απάντησαν (25,4%). Στους καθηγητές Φυσικής Αγωγής πρέπει να δοθεί προτεραιότητα: α) στους παραδοσιακούς χορούς (43,3%), β) στην ενόργανη γυμναστική (19,4%), γ) σε όλες τις θεματικές ενότητες εξίσου (13,4%), δ) στη χειροσφαίριση (7,5%), ε) στην καλαθοσφαίριση (3%), στ) στην πετοσφαίριση (3%), ζ) στα άλματα και στο ποδόσφαιρο (1,5%). Συμπεράσματα: Η επιμόρφωση των καθηγητών Φυσικής Αγωγής αποτελεί αναγκαίο στοιχείο της βελτίωσης της διδασκαλίας του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής. Οι ανάγκες των καθηγητών Φ.Α. για επιμόρφωση διαφέρουν από αυτές των καθηγητριών. Οι καθηγητές έχουν περισσότερη ανάγκη επιμόρφωσης στους παραδοσιακούς χορούς και στην ενόργανη γυμναστική ενώ η καθηγήτριες έχουν περισσότερη ανάγκη επιμόρφωσης στο ποδόσφαιρο.

Λέξεις κλειδιά: επιμόρφωση καθηγητών Φυσικής Αγωγής, αναλυτικό πρόγραμμα Φυσικής Αγωγής, βιβλία Φυσικής Αγωγής

4802

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΤΗΣ Α' ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ.

Πανταζή Δ., Μουντάκης Κ., Βρεκού Β.

Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Τμήμα Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

pantaziti@panafonet.gr

SATISFACTION FROM THE IN – SERVICE TRAINING THAT IS PROVIDED IN THE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS IN REGARD TO THE PHYSICAL EDUCATION BOOK OF THE FIRST YEAR OF GYMNASIUM (13 YEARS OLD).

D. Pantazi , K. Mountakis, V. Vrekou

University of Peloponnese, Department of Sports Management

Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι να παρουσιαστεί ο βαθμός ικανοποίησης των καθηγητών/τριών Φυσικής Αγωγής, από την ενημέρωση που τους παρέχεται αναφορικά με το βιβλίο του καθηγητή της Α' τάξης του Γυμνασίου: α) από το Υπουργείο Παιδείας, β) από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και γ) από τους συγγραφείς του Βιβλίου. Στην παρούσα μελέτη έλαβαν μέρος 67 καθηγητές/τριες Φυσικής Αγωγής (46 άντρες και 21 γυναίκες) από όλες τις περιφέρειες της ελληνικής επικράτειας. Οι ηλικιακές ομάδες που συμμετείχαν ήταν <30 ετών (3%), 30-40 ετών (28,4%), 41-50 ετών (53,7%), 51-60 ετών (14,9%). Για την επιλογή του δείγματος χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της στρωσιγενούς δειγματοληψίας. Οι καθηγητές/τριες Φυσικής Αγωγής, απάντησαν σε ειδικά διαμορφωμένο ερωτηματολόγιο ανοιχτού και κλειστού τύπου (open and closed form). Τα ερωτηματολόγια διανεμήθηκαν με τη μέθοδο της ταχυδρόμησης. Για τη στατιστική επεξεργασία χρησιμοποιήθηκε αρχικά η περιγραφική στατιστική και στη συνέχεια one-way anova για την ανεξάρτητη μεταβλητή φύλο. Όσον αφορά την ικανοποίηση των καθηγητών/τριών από την ενημέρωση που έχουν αναφορικά με το βιβλίο Φυσικής Αγωγής του καθηγητή της Α' τάξης του γυμνασίου βρέθηκε ότι: α) Από το Υπουργείο Παιδείας, οι γυναίκες καθηγήτριες νιώθουν μικρή ικανοποίηση ($M=4,28$, $SD=1,07$) και είναι λιγότερο ικανοποιημένες από τους άντρες, οι οποίοι επίσης νιώθουν μικρή ικανοποίηση ($M=4,08$, $SD=0,90$). Δεν βρέθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές ($p>0,05$). β) Από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, οι άντρες Καθηγητές Φυσικής Αγωγής νιώθουν μικρή ικανοποίηση από την ενημέρωση που έχουν ($M=4,21$, $SD=1,07$). Οι γυναίκες καθηγήτριες, είναι λιγότερο ικανοποιημένες από τους άντρες ($M=4,47$, $SD=0,92$). Δεν βρέθηκαν στατιστικά σημαντικά διαφορές ($p>0,05$). γ) Λίγο ικανοποιημένοι είναι οι καθηγητές Φυσικής Αγωγής, τόσο οι άντρες ($M=4,26$, $SD=1,18$) όσο και οι γυναίκες ($M=4,42$, $SD=1,07$), από την ενημέρωση που έχουν και από τους συγγραφείς του βιβλίου. Με λιγότερο ικανοποιημένες τις γυναίκες. Δεν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα σε άντρες και γυναίκες καθηγητές Φυσικής Αγωγής ($p>0,05$). Συνολικά μεγαλύτερη δυσaréσκεια από την ενημέρωση υπάρχει από τους συγγραφείς των βιβλίων ($M=4,31$, $SD=1,14$), στη συνέχεια από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο ($M=4,29$, $SD=1,03$) και τέλος από το Υπουργείο Παιδείας ($M=4,14$, $SD=1,01$). Όσον αφορά το φύλο, λιγότερο ικανοποιημένες σε όλες τις περιπτώσεις επιμόρφωσης, ήταν οι γυναίκες.

Λέξεις κλειδιά: ικανοποίηση, επιμόρφωση, βιβλίο Φυσικής Αγωγής καθηγητή Α' Γυμνασίου

5042

ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΟΥΣ

Κυργυρίδης Π., Δέρρη Β., Εμμανουηλίδου Κ., Χλαπουτάκη Ε.

Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

pkirgiri@phyed.duth.gr

PHYSICAL EDUCATORS' PERCEPTIONS ABOUT THE CHARACTERISTICS OF THEIR INSTRUCTION

P. Kyrgyridis, V. Derri, K. Emmanouilidou, E. Chlapoutaki
Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Επιδίωξη αυτής της μελέτης ήταν να ερευνηθεί τις αντιλήψεις των καθηγητών φυσικής αγωγής για τα χαρακτηριστικά της διδασκαλίας τους. Επίσης, διερευνήθηκε η επίδραση του φύλου, της ηλικίας και της βαθμίδας εκπαίδευσης στις απόψεις τους. Στην έρευνα συμμετείχαν 112 καθηγητές φυσικής αγωγής (60 άνδρες και 52 γυναίκες) της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Για τη συλλογή των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο αυτοαξιολόγησης με επταβάθμια κλίμακα το οποίο κατασκευάστηκε για το σκοπό της έρευνας (Δέρρη, Αγγελούσης & Κυργυρίδης, 2007). Το ερωτηματολόγιο περιελάμβανε τις εξής ενότητες: α) Γενικό περιεχόμενο, β) Υλοποίηση μαθήματος, γ) Οργάνωση και διοίκηση, δ) Περιβάλλον μάθησης, ε) Στρατηγικές διδασκαλίας, στ) Δεξιότητες επικοινωνίας, ζ) Προσαρμοστικότητα, η) Ανατροφοδότηση, θ) Αξιολόγηση μαθητών ι) Αξιολόγηση διδασκαλίας και κ) Τεχνολογία. Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε ανάλυση διακύμανσης για ανεξάρτητες μετρήσεις ως προς τρεις παράγοντες. Από τα αποτελέσματα δε βρέθηκε αλληλεπίδραση φύλου, ηλικίας και βαθμίδας ($p > 0.05$). Από την εξέταση όμως, των μέσων όρων προέκυψε, σύμφωνα πάντα με τις απόψεις των συμμετεχόντων, ότι οι καθηγήτριες επέδειξαν υψηλότερα σκορ σε σχέση με τους καθηγητές συναδέλφους τους. Οι διδάσκοντες πάλι στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση σημείωσαν υψηλότερες επιδόσεις, καθώς επίσης και οι εκπαιδευτικοί που ανήκαν στην ηλικιακή κατηγορία των 41 έως 50 ετών. Παρά τις εμφανείς διαφοροποιήσεις στους μέσους όρους, η απουσία στατιστικά σημαντικών διαφορών οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι διδάσκοντες έχουν τις ίδιες αντιλήψεις για τα χαρακτηριστικά της διδασκαλίας τους ανεξαρτήτως φύλου, ηλικίας και βαθμίδας εκπαίδευσης. Οι απόψεις των διδασκόντων είναι σημαντικές στην κατανόηση του τρόπου υλοποίησης του μαθήματος της φυσικής αγωγής και θα μπορούσαν να αποτελέσουν αξιόπιστες πηγές για την βελτίωση της διδακτικής πρακτικής.

Λέξεις κλειδιά: αυτοαξιολόγηση, αξιολόγηση διδάσκοντα, πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση

392.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ Γ' ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Σεραφειμίδης Ι.

Χριστοπούλου 8, 54635 Θεσσαλονίκη

Μολονότι οι συγγραφείς – δέκα τον αριθμό – του βιβλίου Φυσικής Αγωγής της Γ' τάξης του Γυμνασίου για τον Εκπαιδευτικό είναι καταξιωμένοι διδάσκοντες στα ΤΕΦΑΑ, ωστόσο και αυτό έχει τις ίδιες αδυναμίες με τα δύο προηγούμενα της Α' και Β' τάξης. Συγκεκριμένα, οι συγγραφείς εξαιτίας της Ακαδημαϊκής ιδιότητάς τους δεν μπόρεσαν να αντιληφθούν ότι το βιβλίο αυτό – όπως και τα άλλα δύο – δεν θα πρέπει να έχει τις προδιαγραφές και τη δομή μιας επιστημονική μελέτης με ευφάνταστες προσωπικές απόψεις, προβληματισμούς και πειραματισμούς καθώς και πολύπλοκες μεθοδολογίες διδασκαλίας και οργάνωσης μαθήματος, αλλά να αποτελεί ένα απλό, εύχρηστο και μεθοδικό βοήθημα για τους εκπαιδευτικούς που θα διδάξουν το μάθημα της Φυσ. Αγωγής στο σχολείο. Η αναγκαιότητα της συγγραφής και ύπαρξης ενός τέτοιου βιβλίου – βοηθήματος (απλού, εύχρηστου και μεθοδικού) προήλθε από τις διαπιστώσεις ότι: α' Οι διδάσκοντες έχουν εξειδίκευση σε ένα μόνο γνωστικό αντικείμενο, ενώ αντίθετα είναι υποχρεωμένοι από το σχολικό πρόγραμμα να διδάξουν και άλλα πολλά, τα οποία είναι έξω από την ειδικότητά τους, και όπως είναι φυσικό, έχουν ελλιπή γνώση. β' Η πλειονότητα των μαθητών (90%) είναι εκ γενετής αθλητικά ατάλαντοι, οπότε η διδασκαλία και η εφαρμογή της διδακτέας ύλης πρέπει να είναι προσαρμοσμένες στις δυνατότητες της πλειονότητας των μαθητών και όχι σ' αυτές των αθλητών – πρωταθλητών. Εξάλλου, το Γενικό σχολείο δεν έχει πρωταθλητικούς στόχους, όπως έχουν τα Τ.Α.Δ., Ε.Τ.Α.Δ. και τα αθλητικά σωματεία. γ' Οι ώρες διδασκαλίας του μαθήματος είναι μόνο δύο την εβδομάδα και η διδακτική ώρα ουσιαστικά μόνο 35'. δ' Τα ελληνικά σχολεία δεν έχουν επαρκή υλικοτεχνική υποδομή. Συμπερασματικά, επειδή οι συγγραφείς δεν έλαβαν υπόψη τα παραπάνω αναφερθέντα δεδομένα ή δεν έχουν την εμπειρία να προσαρμόσουν τη διδακτέα ύλη και την οργάνωση του μαθήματος στις προϋποθέσεις αυτές, γι' αυτό και το βιβλίο της Γ' τάξης του γυμνασίου δεν είναι το κατάλληλο τόσο για τους διδάσκοντες γυμναστές όσο και για τους μαθητές, και κατά συνέπεια δεν είναι χρηστικό, όπως το ίδιο συμβαίνει και με τα άλλα δύο της Α' και Β' τάξης.

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

Αναρτημένες - Poster

4034

ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ: ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΦΥΛΟΥ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ

Εμμανουηλίδου Κ., Κυργυρίδης Π., Δέρρη Β.
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Τ.Ε.Φ.Α.Α.
kemmanou@phyed.duth.gr

PHYSICAL EDUCATORS' KNOWLEDGE IN STUDENT ASSESSMENT: INFLUENCES OF GENDER AND TEACHING EXPERIENCE

K. Emmanouilidou, P. Kirgiridis, V. Derri
Democritus University of Thrace, D.P.E.S.S.

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να συγκριθούν οι γνώσεις Καθηγητών και Καθηγητριών Φυσικής Αγωγής με διαφορετική διδακτική εμπειρία, στην αξιολόγηση του μαθητή. Το δείγμα αποτέλεσαν 98 ΚΦΑ από διάφορες περιοχές της Ελλάδας (50 άνδρες και 48 γυναίκες) με έτη προϋπηρεσίας από 1 έως 24 ($M=9.73$ $SD=6.24$) σύμφωνα με τα οποία χωρίστηκαν σε 4 ομάδες (<5, 6-10, 11-15, >16). Οι συμμετέχοντες συμπλήρωσαν ερωτηματολόγιο αξιολόγησης γνώσεων στην αξιολόγηση του μαθητή (Εμμανουηλίδου, Δέρρη, Αγγελούσης, 2009), το οποίο αποτελούνταν από 17 ερωτήσεις πολλαπλών επιλογών σχετικές με θέματα μεθόδων, τεχνικών και εργαλείων αξιολόγησης του μαθητή στον κινητικό, γνωστικό και κοινωνικο-ηθικό τομέα της Φυσικής Αγωγής. Κάθε ερώτηση περιλάμβανε πέντε εναλλακτικές επιλογές, μία σωστή και τέσσερις λανθασμένες. Από την ανάλυση των δεδομένων (ανάλυση διακύμανσης για ανεξάρτητες μετρήσεις ως προς δύο παράγοντες) δε βρέθηκε αλληλεπίδραση μεταξύ των παραγόντων «φύλο» και «διδακτική εμπειρία» ($p>.05$). Βρέθηκε όμως κύρια επίδραση του παράγοντα φύλο ($p<.05$), με τις γυναίκες να παρουσιάζουν υψηλότερες επιδόσεις από τους άνδρες συμμετέχοντες στην έρευνα. Συνοπτικά οι Καθηγήτριες Φυσικής Αγωγής φαίνεται να έχουν περισσότερες γνώσεις σε θέματα αξιολόγησης του μαθητή από τους άνδρες συναδέλφους τους, ενώ δεν υπάρχουν διαφορές στο επίπεδο γνώσεων των διδασκόντων που να σχετίζονται με τη διάρκεια προϋπηρεσίας τους στην εκπαίδευση.

Λέξεις κλειδιά: γνώσεις ΚΦΑ, αξιολόγηση μαθητή, φύλο, διδακτική εμπειρία

4482

ΤΥΠΟΙ ΑΜΟΙΒΩΝ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ: ΜΙΑ ΠΙΛΟΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ρέμπελου Μ., Διγγελίδης Ν.
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.
nikdig@pe.uth.gr

TYPE OF REWARDS THAT PHYSICAL EDUCATORS USE: A PILOT STUDY

M. Rembelou, N. Digelidis
University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Με τον όρο «αμοιβές» υπονοούνται όλοι οι τύποι ενίσχυσης όπως φραστική επιβράβευση, βαθμοί, μετάλλια, έπαινοι κλπ. Τέτοια είδη αμοιβών έχουν περιγραφεί στη βιβλιογραφία (π.χ. Παπαϊωάννου, Θεοδωράκης & Γούδας, 2003): α) αμοιβή για την απόδοση (π.χ. υψηλή απόδοση συγκριτικά με τους άλλους ή με την προηγούμενη επίδοση, αμοιβή για την επίτευξη ενός κριτηρίου) και β) αμοιβές σχετικές με τη διαδικασία της μάθησης (π.χ. αμοιβές για τη συμμετοχή, αμοιβές για την προσπάθεια, αμοιβές για τη συμπεριφορά). Κάθε τύπος αμοιβής παρουσιάζει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα ως προς τα αποτελέσματα και τις επιδράσεις στην παρακίνηση των μαθητών. Μολονότι γνωρίζουμε από τη βιβλιογραφία τις συνέπειες διαφορετικών τύπων αμοιβών, δεν υπάρχει κάποια σχετική έρευνα που να έχει εξετάσει τους τύπους αμοιβών που χρησιμοποιούν οι εκπαιδευτικοί φυσικής αγωγής και αυτός ήταν ο σκοπός της παρούσας έρευνας. Στην παρούσα έρευνα έλαβαν μέρος 12 καθηγητές/τριες φυσικής αγωγής Α/θμιας και Β/θμιας εκπαίδευσης (9 άνδρες, 3 γυναίκες), ηλικίας 28-45 ετών από σχολεία της Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης (4 εργάζονταν σε δημοτικό σχολείο, 4 σε γυμνάσιο και 4 σε λύκειο). Η έρευνα πραγματοποιήθηκε μέσω συνεντεύξεων με τη χρήση ενός ψηφιακού μαγνητοφώνου. Για τους σκοπούς της έρευνας χρησιμοποιήθηκαν τα εξής θέματα-ερωτήσεις: α) ο τύπος αμοιβών που θεωρούν ως τον πιο σημαντικό και β) τους τύπους αμοιβών που χρησιμοποιούν πιο συχνά. Οι εκπαιδευτικοί φυσικής αγωγής ανέφεραν ότι θεωρούν ως τις πιο σημαντικές αφορμές για χρήση αμοιβών στο μάθημα οτιδήποτε συνδέεται με τη διαδικασία της μάθησης (π.χ. ενίσχυση της συμμετοχής, της συνεργασίας, της προσπάθειας και της συμπεριφοράς). Επίσης, απάντησαν ότι προσαθούν να επιβραβεύουν μαθητές για τα επιτεύγματά τους έξω απ' το σχολείο. Τέλος, οι εκπαιδευτικοί ανέφεραν επίσης ότι χρησιμοποιούν τόσο λεκτικές αμοιβές (π.χ. μπράβο, συγχαρητήρια), αλλά και μη λεκτικές (π.χ. χειροκρότημα, χαμόγελο). Συνοψίζοντας τις παραπάνω αναφορές των καθηγητών συμπεραίνουμε πως η αξία της μάθησης είναι σημαντική στο μυαλό των εκπαιδευτικών. Επίσης,

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

φαίνεται ότι μέσα στο δεδομένο κοινωνικό περιβάλλον, δίνεται ιδιαίτερη σημασία στα αθλητικά επιτεύγματα των μαθητών εκτός σχολείου, ακόμα κι αν δε σχετίζονται άμεσα με τη σχολική φυσική αγωγή. Οι αμοιβές όπως και η ανατροφοδότηση είναι από τα πλέον πιο σημαντικά στοιχεία που είναι ανάγκη να περιέχει ένα πλάνο μαθήματος για να ενισχύσει την παρακίνηση των παιδιών και τη διάθεσή τους για μάθηση.

Λέξεις κλειδιά: τύποι αμοιβών, ενίσχυση, παρακίνηση

4493

ΑΥΤΟΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΘΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΑΘΛΗΤΩΝ-ΦΟΙΤΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ ΤΕΦΑΑ

Ρέμπελου Μ., Διγγελίδης Ν.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Τ.Ε.Φ.Α.Α.

nikdig@pe.uth.gr

STUDENT-TEACHERS' SELF-EFFICACY: DIFFERENCES BETWEEN ATHLETES AND NON ATHLETES

M. Rembelou, N. Digelidis

University of Thessaly, D.P.E.S.S.

Η δημιουργία περιβάλλοντος μάθησης στο σχολείο είναι μια απαιτητική δουλειά και απαιτεί γνωστικές δεξιότητες, αλλά εξαρτάται σε σημαντικό βαθμό και από το βαθμό που κάποιος αισθάνεται ικανός να αντιμετωπίσει αυτές τις προκλήσεις (αυτοαποτελεσματικότητα). Οι φοιτητές/τριες των πρώτων ετών των ΤΕΦΑΑ αναλαμβάνουν την υποχρέωση κι έχουν τις πρώτες εμπειρίες από διδασκαλία κατά την πρακτική τους άσκηση στα σχολεία. Ποιο ρόλο όμως παίζουν προηγούμενες εμπειρίες σχετικές με το αντικείμενο της διδασκαλίας της ΦΑ στο σχολείο – για παράδειγμα, υπάρχουν διαφορές ανάμεσα σ' αυτούς που έχουν κάποια αθλητική εμπειρία ή όχι; Σκοπός λοιπόν αυτής της εργασίας ήταν να εξετάσει τις διαφορές μεταξύ αθλητών και μη αθλητών φοιτητών/τριών ως προς την αυτοαποτελεσματικότητα στη διδασκαλία. Ογδόντα ένα φοιτητές/τριες (47 αγόρια, 34 κορίτσια), οι οποίοι έκαναν το πρώτο εξάμηνο πρακτικής τους στα σχολεία, ηλικίας 20 ετών περίπου (Β' Έτος Σπουδών), συμμετείχαν στην έρευνα. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε μέσω κατάλληλα προσαρμοσμένων ερωτηματολογίων. Όλες οι κλίμακες είχαν υψηλό βαθμό εσωτερικής συνοχής ($\alpha > .85$). Η ανάλυση διακύμανσης μιας κατεύθυνσης έδειξε ότι υπήρχαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ αθλητών και μη αθλητών ως προς την αυτοαποτελεσματικότητα στη διδασκαλία. Οι φοιτητές που ήταν ταυτόχρονα και αθλητές είχαν υψηλότερα σκορ σε σύγκριση με τους φοιτητές που δεν ήταν αθλητές. Δεν υπήρχαν άλλες στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ των δυο ομάδων. Τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας δείχνουν ότι φοιτητές που είναι και αθλητές ταυτόχρονα διαφέρουν σημαντικά ως προς την αυτοαποτελεσματικότητα για διδασκαλία. Ωστόσο, τόσο αθλητές, όσο και μη αθλητές, έχουν την ίδια περίπου αντίληψη για τη σημαντικότητα της διδασκαλίας της φυσικής αγωγής και έχουν περίπου τον ίδιο βαθμό ικανοποίησης από τη διδασκαλία, δηλαδή την πρακτική τους άσκηση στα σχολεία. Τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας αποτελούν μια πρώτη ένδειξη ότι οι προηγούμενες αθλητικές εμπειρίες, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της εφηβικής ηλικίας, φαίνεται να έχουν κάποια επίδραση, μικρή όμως σχετικά, στο κατά πόσο κάποιος αισθάνεται ότι μπορεί να τα καταφέρει στη συνέχεια σε ένα επάγγελμα που σχετίζεται με τη διδασκαλία κινητικών ή αθλητικών δεξιοτήτων.

Λέξεις κλειδιά: self-efficacy, student-teachers, lesson importance

5475

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Βάσιος Σ., Στεργιούλης Ι., Χριστοφορίδου Κ.

Κέντρο Διαφοροδιάγνωσης, Διάγνωσης και Υποστήριξης [ΚΕΔΔΥ], Ιωάννινα

svasios@webmail.duth.gr

THE CAUSES OF STUDENTS' EXEMPTION FROM THE COURSE OF PHYSICAL EDUCATION IN PUBLIC HIGH SCHOOLS

S. Vasios, I. Stergioulis, K. Christoforidou

Diagnostic Center, Assessment and Supporting Students [KEDDY], Ioannina

Έχει παρατηρηθεί ότι, η απαλλαγή των μαθητών από το μάθημα της Φυσικής Αγωγής αποτελεί συχνό φαινόμενο στη σημερινή σχολική πραγματικότητα. Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα να επηρεάζεται τόσο η ομαλή διεξαγωγή του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής όσο και η εύρυθμη λειτουργία της σχολικής μονάδας, εφόσον για κάποιους μαθητές δεν έχει σχεδιαστεί ένας εναλλακτικός τρόπος συμμετοχής. Από τη μελέτη του νομοθετικού-θεσμικού πλαισίου (Π.Δ. 104/79 άρθρ. 2.2) που οριοθετεί τη διαδικασία απαλλαγής των μαθητών από το μάθημα της Φυσικής Αγωγής αναδεικνύεται ένα έλλειμμα, και ειδικότερα, όσον αφορά τον έλεγχο των δικαιολογητικών που προσκομίζουν οι μαθητές, καθώς επίσης η αναγκαιότητα για τη στρατηγική ένταξής τους

* Η συμμετοχή στο συνέδριο με προφορική ή αναρτημένη ανακοίνωση πιστοποιείται από το παρόν ηλεκτρονικό αρχείο.

* The participation in the congress with an oral or poster presentation is certified through this electronic file.

παρά το αίτιο και τη διάρκεια της απαλλαγής από το συγκεκριμένο μάθημα. Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν η διερεύνηση των αιτίων απαλλαγής από το μάθημα της Φυσικής Αγωγής. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 34 Σχολικές Μονάδες της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης του Νομού Ιωαννίνων. Από το συγκεκριμένο δείγμα καταγράφηκαν 120 μαθητές με μόνιμη ή παροδική απαλλαγή από το μάθημα της Φυσικής Αγωγής. Ο αριθμός αυτός αντιπροσωπεύει περίπου το 2% του μαθητικού πληθυσμού στο Νομό Ιωαννίνων, όταν οι μαθησιακές δυσκολίες αφορούν περίπου το 6-8% του συνόλου των μαθητών. Για την καταγραφή των ανεξάρτητων μεταβλητών όπως το φύλο και η τάξη του μαθητή, το αίτιο και η διάρκεια της απαλλαγής, η προέλευση των γνωματεύσεων και η επίδοση του μαθητή, χρησιμοποιήθηκε Ερευνητικό Πρωτόκολλο το οποίο δημιουργήθηκε για το συγκεκριμένο σκοπό. Τα ερευνητικά δεδομένα καταγράφηκαν από τον ίδιο ερευνητή τα οποία συμπληρώθηκαν στο πλαίσιο μιας κατευθυνόμενης συνέντευξης με τον καθηγητή Φυσικής Αγωγής, ημίωρης περίπου διάρκειας, και ύστερα από πρότερη τηλεφωνική επαφή και συνεννόηση με το Διευθυντή της Σχολικής Μονάδας. Από την επεξεργασία των αποτελεσμάτων προκύπτει πως η πλειονότητα των μαθητών με απαλλαγή (βραχυχρόνια ή μόνιμη) από το μάθημα της Φυσικής Αγωγής οφείλεται σε μυοσκελετικές παθήσεις όπως η οσφυαλγία, η χονδροπάθεια της επιγονατίδας, το συγγενές εξάρθρωμα του ισχίου κ.ά. Η συμβολή της παρούσας ερευνητικής προσπάθειας είναι ουσιαστικά η υποστήριξη της εφαρμογής των σύγχρονων αντιλήψεων που διαμορφώνονται εντός του επιστημονικού πεδίου της Φυσικής Αγωγής (Προσαρμοσμένη Φυσική Αγωγή, Εξατομικευμένα Εκπαιδευτικά Προγράμματα κλπ.), και αφορούν, ειδικότερα, τις διορθωτικές παρεμβάσεις που πρέπει να οριοθετούνται για τους μαθητές με απαλλαγή από το μάθημα της Φυσικής Αγωγής, στο πλαίσιο της κοινής δημόσιας σχολικής εκπαίδευσης. Με αυτό τον τρόπο, η συγκεκριμένη έρευνα φιλοδοξεί να συμβάλει σε μια επιχειρησιακή οργάνωση του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής, και, άρα, ευρύτερα στην εκπαιδευτική πράξη - δράση.

Λέξεις κλειδιά: απαλλαγή μαθητών από το μάθημα της Φυσικής Αγωγής, προσαρμοσμένη Φυσική Αγωγή, εξατομικευμένα εκπαιδευτικά προγράμματα